

DECIZIA nr. 000 / 2019
privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică **X**,
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
sub nr.000 / 2019

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice asupra contestației formulate de persoana fizică **X**.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale, emisă în baza Raportului de verificare fiscală de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice, având ca obiect suma de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia de impunere a fost comunicată prin poștă cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, aflată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă prin poștă, conform ștampilei de pe plicul aflat în original la dosarul cauzei, fiind înregistrată la registratura Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.268, art.269, art.270 alin.(1) și art.272 alin.(5) lit.c) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de persoana fizică **X**.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

I. Persoana fizică X, contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale, emisă în baza Raportului de verificare fiscală de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice, pentru următoarele considerente:

Contestatarul X afirmă că, sursa fondurilor în sumă de 000 lei utilizată pentru achiziția unui pachet de acțiuni la SIF provine de la tatăl său, iar organele de verificare fiscală au stabilit eronat în sarcina sa obligații de plată în sumă de 000 lei cu titlu de impozit pe venit, la care au calculat accesorii în sumă de 000 lei, fără a face referire la declarația sa ca mijloc esențial de probă, ce trebuia coroborată cu alte probatorii concludente care o susțineau.

De asemenea se susține că în decizia de impunere se face trimitere în mod incorect la art.11 din Codul fiscal, care reglementează dreptul organului fiscal de a nu ține cont de tranzacțiile artificiale care nu au un scop economic, text inaplicabil speței.

Persoana fizică contestată afirmă că, deși organul fiscal invocă prevederile O.P.A.N.A.F. nr.675/2018, acestea nu arată care a fost metoda utilizată în vederea stabilirii veniturilor.

Se mai susține că, organele fiscale au încălcat prevederile art.6 din Legea nr.207/2015, acestea neutilizând toate mijloacele de probă pentru determinarea corectă a situației fiscale, astfel încălcând principiul rezonabilității și echității prevăzut în Codul de procedură fiscală.

II. Organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice prin Raportul de verificare fiscală și Decizia de impunere, au stabilit pentru perioada 01.01.2016 - 31.12.2016, urmare verificării situației fiscale a persoanei fizice X, următoarele:

În urma verificării situației fiscale personale în anul 2016 persoana fizică X a utilizat fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând plăți către diverse persoane fizice în sumă de 000 lei, cheltuieli cu comisioane/speze bancare și dobânzi în sumă de 000 lei, impozite, taxe și contribuții achitate în sumă de 000 lei, achiziții de acțiuni de la SIF în sumă de 000 lei, precum și cheltuieli efectuate în numerar în sumă de 000 lei, pentru care au fost identificate surse de fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând venituri declarate și încasate în sumă de 000 lei, venituri neimpozabile în suma de 000 lei și diminuarea soldurilor conturilor bancare în sumă de 000 lei, rezultând astfel o diferență de venituri suplimentare din surse neidentificate în sumă de 000 lei.

Deoarece persoana fizică verificată nu a probat sursa utilizărilor, în principal pentru achiziția pachetului de acțiuni de la SIF în sumă de 000 lei, precum și achitarea de taxe și impozite, onorarii notar și alte cheltuieli efectuate cu numerar în sumă de 000 lei, pentru care a prezentat doar o declarație cu privire la sursa fondurilor fără a prezenta în susținere documente justificative, organele de verificare fiscală au stabilit că alocarea fondurilor pentru aceste cheltuieli au fost efectuate din surse neidentificate.

Astfel, lipsa mijloacelor de probă și a documentelor justificative corelate cu informațiile deținute/obținute de organele de verificare fiscală, mijloace necesare identificării sursei reale, originale a fondurilor bănești utilizate în anul 2016, a condus la stabilirea unor venituri a căror sursă nu a fost identificată, ce a avut efect majorarea bazei impozabile ajustate prin utilizarea metodei indirecte, respectiv a Metodei sursei și utilizării fondului, de reconstituire a veniturilor realizate pe baza fondurilor utilizate de persoana fizică supusă verificării situației fiscale personale.

Prin urmare, organele de verificare fiscală au stabilit că persoana fizică verificată a utilizat fonduri în sumă de 000 lei pentru care au fost identificate surse de fonduri în sumă de 000 lei și au emis Raportul de verificare fiscală care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere prin care au stabilit bază impozabilă suplimentară în sumă de 000 lei, pentru care au calculat impozit pe venit în sumă 000 lei. Totodată au fost calculate accesorii aferente impozitului pe venit reprezentând dobânzi în sumă de 000 lei și penalități de întârziere în sumă de 000 lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de 000 lei și accesoriile aferente în sumă de 000 lei, calculate prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2016-31.12.2016, în condițiile în care nici în timpul verificării fiscale și nici cu ocazia exercitării căii administrative de atac persoana X nu a probat sursa fondurilor utilizate.

În fapt, urmare verificării situației fiscale personale, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică X, în perioada 01.01.2016 - 31.12.2016, a utilizat fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând plăți către

diverse persoane fizice, cheltuieli cu comisioane/speze bancare și dobânzi, impozite, taxe și contribuții achitate, achiziții de acțiuni de la SIF, precum și cheltuieli efectuate în numerar, pentru care au fost identificate surse de fonduri în sumă de 000 lei, reprezentând venituri declarate și încasate, venituri neimpozabile și diminuarea soldurilor conturilor bancare, rezultând astfel o diferență în sumă de 000 lei, reprezentând venituri din surse neidentificate.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.117 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de verificare fiscală au constatat venituri suplimentare a căror sursă nu a fost identificată în sumă de 000 lei, care se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate, pentru anul fiscal 2016, pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituire a veniturilor și cheltuielilor, reglementate de prevederile O.P.A.N.A.F. nr.675/2018, rezultând impozit pe venit datorat în sumă de 000 lei, pentru care au fost calculate accesorii în sumă de 000 lei, din care dobânzi în sumă de 000 lei și penalități în sumă de 000 lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.138 alin.(9) - (13), art.145 alin. (1) și (2) și art.146 alin.(1) și (3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

”ART.138

*(9) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F. ****).*

(10) În cazul în care persoana fizică supusă verificării nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin. (6) și (7) verificarea situației fiscale personale se face pe baza informațiilor și documentelor deținute sau obținute de organul fiscal central în condițiile prezentului cod.

(11) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

(12) Ori de câte ori, pe parcursul verificării situației fiscale personale, organul fiscal central apreciază că sunt necesare noi documente sau informații relevante pentru verificare, le poate solicita persoanei fizice, în condițiile prezentului cod. În acest caz, organul fiscal central stabilește un termen rezonabil, care nu poate fi mai mic de 10 zile, pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate.

(13) Pe parcursul derulării verificării situației fiscale personale, persoana fizică supusă verificării are dreptul să prezinte orice documente

justificative sau explicații pentru stabilirea situației fiscale reale. Cu ocazia prezentării documentelor justificative sau explicațiilor, concluziile se consemnează într-un document semnat de ambele părți. În cazul în care persoana fizică verificată refuză semnarea documentului, se consemnează refuzul de semnare.”

”ART.145 Raportul de verificare

(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal.

(2) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură.”

”ART.146 Decizia de impunere

(1) Raportul prevăzut la art.145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare.[...]

(3) În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere.”,

coroborate cu prevederile art.1 si art.21 din O.P.A.N.A.F. nr.675/2018 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, care stipulează:

”ART.1 Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art.138 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.”

„ART. 21 Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere următoarele:

a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;

b) documentele/informațiile deținute sau obținute de organul fiscal referitoare la veniturile, cheltuielile, patrimoniul și fluxurile de trezorerie ale persoanei fizice verificate;

c) informații oficiale publicate de autorități sau de instituții publice;

d) oricare alte documente sau informații relevante pentru stabilirea bazei impozabile;

e) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată sau de plătitori.”

Se reține că, organele de verificare fiscală la stabilirea stării de fapt fiscale a examinat toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare. Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod corect a bazei impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și utilizării fondului care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării.

Mai mult, conform prevederilor art.117 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

”ART.117 Definirea și impozitarea veniturilor a căror sursă nu a fost identificată

Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Așa cum s-a reținut și la situația de fapt, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică X în perioada 01.01.2016-31.12.2016, a utilizat fonduri în sumă de 000 lei, pentru care au fost identificate surse de fonduri în sumă de 000 lei, rezultând o diferență de venituri din surse

neidentificate în sumă de 000 lei, reprezentând în principal achiziția unui pachet de acțiuni de la SIF, pentru care a fost calculat impozit pe venit în sumă de 000 lei și accesorii în sumă de 000 lei.

Din constatările organelor de verificare fiscală, se reține că pe parcursul verificării situației fiscale a persoanei fizice X, pentru determinarea stării fiscale de fapt, organele de verificare fiscală au solicitat mijloace de probă, documente, explicații, informații relevante pentru verificare și clarificări, persoanei fizice verificate, respectiv pentru veniturile obținute din surse neidentificate în sumă de 000 lei, în condițiile Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În Raportul de verificare fiscală, organele de verificare fiscală au consemnat precizarea persoanei fizice verificate cu privire la suma de 000 lei, respectiv: *“o am de la tatăl meu, care a fost de acord să-mi achiziționez acțiuni SIF din ei”*.

Se reține că, în susținerea declarațiilor sale persoana fizică verificată X nu a prezentat și mijloace de probă, or, acesta avea obligația de a prezenta organelor de verificare fiscală informațiile necesare în vederea stabilirii stării de fapt fiscale în conformitate cu prevederile art.58 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, persoana fizică verificată avea obligația de a întreprinde toate măsurile în vederea procurării mijloacelor de probă, conform art.73 alin.(1) și art.10 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„ART. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”;

„ART. 10 Obligația de cooperare (...)

(2) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților ce îi stau la dispoziție.”

Mai mult, se reține că nici în Declarația de patrimoniu și de venituri, persoana fizică verificată nu a declarat că a primit sume de bani de la terțe persoane în perioada verificată.

Organul de soluționare a contestației reține că, nici pe parcursul verificării situației fiscale personale, nici cu ocazia celei administrative de atac, persoana fizică X nu a furnizat mijloace de probă, deși avea această obligație, aceasta rezumându-se la a face doar simple afirmații.

Referitor la susținerea contestatarei, conform căreia organele de verificare fiscală nu au menționat declarația sa ca mijloc esențial de probă,

ce trebuia coroborată cu alte probatorii concludente care o susțineau, organul de soluționare a contestației reține că, persoana fizică X nu a prezentat niciun mijloc de probă (documente justificative, dovezi) cu privire la sursa fondurilor utilizată pentru achiziția pachetului de acțiuni de la SIF, care potrivit declarațiilor sale a provenit de la tatăl său.

Or, în lipsa mijloacelor de probă care să ateste sursa fondurilor utilizate pentru suma de 000 lei, potrivit art.10 și art.58 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că persoana fizică verificată avea obligația de a coopera cu organele de verificare fiscală în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de acesta în întregime, conform realității și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi erau cunoscute, reținem că organele de verificare fiscală au respectat prevederile art.6 și art.14 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, stabilind că sumele declarate și neprobate, nu se regăsesc la stabilirea stării de fapt fiscale.

În ceea ce privește susținerea că, în Decizia de impunere se face trimitere în mod incorect la art.11 din Codul fiscal, care reglementează dreptul organului fiscal de a nu ține cont de tranzacțiile artificiale care nu au un scop economic, organul de soluționare a contestației nu poate reține această susținere în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, așa cum s-a reținut anterior, contestatarul nu a făcut dovada sursei fondurilor utilizate, iar organele de verificare fiscală, în lipsa mijloacelor de probă, în baza art.14 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare: *“Situatiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal în concordanță cu realitatea lor economică, determinată în baza probelor administrate în condițiile prezentului cod. Atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții și forma sa juridică, organul fiscal apreciază aceste operațiuni sau tranzacții, cu respectarea fondului economic al acestora.”* au aplicat corect prevederile art.11 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare deoarece: *“La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității.”*

Referitor la afirmația că, deși organul fiscal invocă prevederile O.P.A.N.A.F. nr.675/2018, acestea nu arată care a fost metoda utilizată în vederea stabilirii veniturilor, se reține că, organele de verificare fiscală au

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

precizat, în Raportul de verificare fiscală la Capitolul III – Constatări ale verificării situației fiscale personale, punctul 4 – Stabilirea bazei de impozitare prin metode indirecte, metoda în baza căreia a fost stabilită baza de impozitare suplimentară, respectiv Metoda sursei și utilizării fondului, prevăzută de O.P.A.N.A.F. nr.675/2018 privind aplicarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora.

De asemenea, în cuprinsul Deciziei de impunere la punctul 2.2 – Motivul de fapt, organele de verificare fiscală au precizat baza legală care reglementează utilizarea metodelor indirecte, respectiv O.P.A.N.A.F. nr.675/2018 privind aplicarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora.

Față de cele precizate, organul de soluționare a contestației reține că afirmațiile contestatarului sunt nefondate și nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

Cu privire la afirmația contestatarului că, organele fiscale au încălcat prevederile art.6 din Legea nr.207/2015, acestea neutilizând toate mijloacele de probă pentru determinarea corectă a situației fiscale, astfel încălcând principiul rezonabilității și echității prevăzut în Codul de procedură fiscală, se reține că, prin constatările proprii efectuate de către organele de verificare fiscală cu ocazia verificării situației fiscale a persoanei fizice X nu au rezultat elemente clare și concludente care să ateste operațiunile supuse verificării, organele de verificare fiscală apreciind, în limitele atribuțiilor și competențelor ce le revin, relevanța stărilor de fapt fiscale pe baza informațiilor și documentelor prezentate de persoana fizică verificată.

Or, argumentul nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, așa cum s-a reținut anterior, nu au fost administrate mijloace de probă care să demonstreze contrariul.

Astfel, organele de verificare fiscală din informațiile și documentele obținute, în conformitate cu dispozițiile legale, pentru perioada 01.01.2016 – 31.12.2016, din documentele justificative prezentate de persoana fizică supusă verificării situației fiscale personale, au examinat creșterea și diminuarea elementelor patrimoniale, a elementelor de venituri și cheltuieli, procedând la stabilirea bazei impozabile ajustate prin Metoda sursei și utilizării fondului, în baza prevederilor O.P.A.N.A.F. nr.675/2018 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora.

Astfel, devin incidente prevederile art.117 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată, potrivit căroră: *“Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost*

identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Prin urmare, se reține că, în mod corect organele de verificare fiscală au constatat că veniturile în sumă de 000 lei sunt obținute din surse neidentificate și au calculat impozit pe venit în sumă de 000 lei.

Față de cele reținute, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică X pentru suma de **000 lei reprezentând impozit pe venit.**

Referitor la **accesoriile în sumă de 000 lei**, reprezentând dobânzi în sumă de 000 lei și penalități de întârziere în sumă de 000 lei, aferente impozitului pe venit, având în vedere că prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere, pentru impozitul pe venit în sumă de 000 lei, iar stabilirea de accesorii aferente impozitului pe venit în sarcina contestatarului reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, ca o consecință **se va respinge ca neîntemeiată** contestația și pentru suma de **000 lei** cu titlu de accesorii aferente impozitului pe venit, conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale”*, potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului ținând cont și de faptul că persoana fizică X nu contestă modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere, emisă de organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F, pentru suma de **000 lei**, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul ..., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,